

Súd: Okresný súd Žiar n/H
Spisová značka: 9C/295/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414210149
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Valent
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6414210149.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom pred samosudcom JUDr. Igorom Valenptom v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín proti odporcovi: Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. W. X, zastúpený opatrovníčkou Evou Pivarčovou, zamestnankyňou Okresného súdu Zvolen, o návrhu na zaplatenie sumy 707,83 € s príslušenstvom, takt

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom na začatie konania domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 707,83 € s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 163,53 € a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 707,83 € od 07.08.2014 do zaplatenia titulom nesplatennej časti poskytnutého úveru.

Uznesením č. k. 9C/295/2015 - 38 zo dňa 08.10.2015 súd s poukazom na § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovil odporcovi opatrovníka v osobe Evy Pivarčovej, zamestnankyne Okresného súdu Zvolen, pretože pobyt odporcu sa ani po vykonaných lustráciách v dostupných verejných registroch súdu nepodarilo zistiť.

Opatrovníčka odporcu sa k návrhu navrhovateľa nevyjadrila.

Navrhovateľ ani jeho právny zástupca sa pojednávania nariadeného na deň 01.03.2016 nezúčastnili, svoju neúčast' ospravedlnili súhlasiac s rozhodnutím vo veci v ich neprítomnosti. Opatrovníčka odporcu sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu na pojednávanie nedostavila, svoju neúčast' neospravedlnila ani nepožiadala o odročenie pojednávania. Súd preto v záujme hospodárnosti konania prejednal vec v ich neprítomnosti, keď prítom v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to Úverovou zmluvou zo dňa 18.01.2008 v spojení s Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 28.12.2011 a prehľadom výšky čerpania, splátok a úhrad.

Z predloženej Úverovej zmluvy súd zistil, že navrhovateľ ako veriteľ uzavrel dňa 18.01.2008 s odporcom ako dlžníkom zmluvu o úvere (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej zmluvy poskytol odporcovi úver vo výške 663,87 €. Ide o tzv. formulárovú zmluvu, vopred pripravené tlačivo s nemožnosťou zmeny jeho obsahu s výnimkou uvedenia identifikačných údajov zmluvných strán, zamestnania klienta, sumy a výplaty úveru a poistenia úverových splátok. Z obsahu zmluvy o úvere vyplynulo, že jej neoddeliteľnou

súčasťou sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „úverové podmienky“) a odporca svojim podpisom potvrdzuje, že je s nimi oboznámený a prejavuje súhlas byť nimi viazaný. V zmluve o úvere je zároveň uvedené, že zmluvné strany jej podpisom súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I (ďalej len „zmluva o revolvingovom úvere“), na základe ktorej je klient oprávnený čerpať úver prostredníctvom platobnej karty. V podrobnostiach ohľadom výšky úveru (resp. úverového rámca) a splácania úveru je v zmluve o úvere odkaz na znenie Hlavy 9 až 12 úverových podmienok. V § 3 Hlava 9. S označením Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru I. je uvedené, že zmluva o revolvingovom úvere sa stáva platnou podpisom zmluvy o úvere a účinnou okamihom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty.

Podľa predloženého výpisu čerpania, splátok a úhrad odporca čerpal sumu revolvingového úveru výbermi z bankomatu a platbami platobnou kartou v období od 10.09.2008, kedy realizoval prvé čerpanie až do 17.05.2011, kedy úver čerpal posledný raz. Spolu čerpal sumu úveru 963,51 €. Na splatenie úveru uhradil spolu sumu 939,81 €.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa spotrebiteľským úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

V konaní nebolo sporným, že uzavretá zmluva o revolvingovom úvere je spotrebiteľskou zmluvou a na odporcu je potrebné hľadiť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzatváraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a zároveň ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností).

Uzatretú zmluvu o revolvingovom úvere bolo potrebné podriaďiť aj pod právny režim Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý zákon v ustanovení § 2 ods. 1 písm. a) určuje, že spotrebiteľským úverom sa rozumie aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru. Navyše navrhovateľ uzavrel zmluvu o revolvingovom úvere ako veriteľ poskytujúci spotrebiteľské úvery v rámci svojho podnikania a odporca zmluvu o úvere uzavrel ako fyzická osoba - spotrebiteľ, keď z vykonaného dokazovania vyplýva, že odporcovi ako invalidnému dôchodcovi bol úver poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Vyhodnotením všetkých vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že pri uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere nebola dodržaná písomná forma tohto právneho úkonu. Hoci v zmluve o úvere (formulár) je uvedené, že podpisom účastníkov na tlačive zmluvy o úvere došlo jednak k uzavretiu

zmluvy o úvere a tiež k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, z obsahu zmluvných dojednaní na predloženej tlačive „Úverová zmluva“ vyplýva, že tieto obsahujú len náležitosti zmluvy o úvere. Pokiaľ ide o uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, formulár v podrobnostiach o dojednaní tohto právneho úkonu odkazuje na úverové podmienky, z ktorých však žiadne náležitosti zmluvy o revolvingovom úvere nie sú zisťiteľné. Keďže zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere obligatórne vyžaduje písomnú formu, jej nedostatok spôsobuje neplatnosť právneho úkonu. Neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere pre nedodržanie zákonom stanovenej písomnej formy vyplýva nielen z ustanovenia § 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ale aj z § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Písomná forma právneho úkonu vyžaduje písomný prejav a podpis konajúcej osoby, z čoho vyplýva, že všetky náležitosti zmluvy musia mať písomnú formu. Príkladný výpočet náležitostí zmluvy o revolvingovom úvere v obchodných podmienkach (bez dojednaní o predmete zmluvy) nie je naplnením zákonnej požiadavky na písomnú formu právneho úkonu.

Súd preto s poukazom na § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyhodnotil zmluvu o revolvingovom úvere ako neplatnú.

Preto keď odporca podľa predloženého výpisu čerpania, splátok a úhrad čerpal celkovo sumu 963,51 € a podľa rekapitulácie úhrad zaplatil 939,81 €, rozdiel v sume 23,70 € predstavuje bezdôvodné obohatenie sa úkor navrhovateľa, keď podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením z neplatného právneho úkonu a podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Vzhľadom na neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere sa odporca na úkor navrhovateľa bezdôvodne obohatil o sumu 23,70 €, ktorú sumu je povinný navrhovateľovi zaplatiť s poukazom na § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vychádzajúc z právnej úpravy premlčania, špeciálne z ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, súd na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi musí prihliadnuť z úradnej povinnosti, dospel súd k záveru, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný, preto návrhu navrhovateľa nie je možné vyhovieť. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo, že odporca čerpal úver v období od 10.09.2008 do 17.05.2011, od ktorého nasledujúceho dňa po výbere jednotlivých súm čerpaného úveru v tomto období začala plynúť objektívna trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva na vydanie príslušnej sumy, keď dňom čerpania tej - ktorej sumy došlo k bezdôvodnému obohateniu sa odporcom. Preto keď konanie v prejednávanej veci začalo dňa 18.08.2014 doručením návrhu na začatie konania na súd, bolo to až po uplynutí premlčacej doby na uplatnenie tohto nároku.

Vzhľadom na premlčanie uplatneného nároku, súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odporcovi, ako vo veci plne úspešnému účastníkovi, vzniklo právo na náhradu trov konania. Nakoľko odporca trovy konania nežiadal priznať a žiadne mu v konaní ani nevznikli, súd o trovách konania rozhodol tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 - tich dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).